

[Miljøministeren]

alene i kraft af deres dominerende placering tiltrækker sig opmærksomhed som selve symbolet på kristendommen. Kirken er derfor blevet en meget markant del af det danske landskabsbillede, som vi må værne om.

I dette arbejde må de kirkelige myndigheder naturligvis inddrages i videst mulig udstrækning, og jeg vil derfor, såfremt forslaget vedtages, anbefale fredningsnævnene at inddrage stiftsøvrigheder og menighedsrådene i behandlingen af ansøgninger om tilladelse til byggeri ved kirker.

Jeg vil endvidere efter drøftelse med kirkeministeren give stiftsøvrigheder og menighedsråd en orientering om de nye regler.

Som jeg tidligere har fremhævet, er det vigtigt, at miljøpolitikken, herunder naturfredningsloven, også fremover hviler på et bredt politisk grundlag. Skal nye miljøinitiativer gennemføres med nogle få stemmers flertal i folketinget, vil meget kunne slås i stykker på dette område.

Lad mig derfor slutte med at opfordre ikke mindst socialdemokratiet til at bakke op om det forlig, der er indgået mellem det radikale venstre og regeringspartierne. Forslaget, som det ser ud nu, er netop udtryk for den løsning, som den tidligere socialdemokratiske miljøminister, hr. Erik Holst, efterlyste, da folketinget i 1982 behandlede tilsvarende forslag til ændring af naturfredningsloven.

Det er vigtigt at lytte til de grønne bevægelser, men det er afgørende for miljøpolitikens succes på længere sigt, at der gennemføres afbalancerede løsninger på et bredt politisk grundlag.

Dorte Bennedsen (S):

Den radikale ordfører, hr. Dræbye, gav os en gribende beskrivelse af den skæbne, dette lovforslag gang på gang havde været udsat for i folketinget. Jeg synes, at der var én lære at drage af hr. Dræbyes bemærkninger: at det radikale venstre øjensynlig mener indholdet af dette forslag ganske overordentlig seriøst, siden de på trods af denne barske skæbne har fremsat det gang på gang. Det får til gengæld vores undren til at vokse i dag, vores undren over, at man løber fra dette forslag, man har ment så seriøst, at man har villet pådrage sig alle disse ubehageligheder.

Hr. Dræbye sagde, at de mindre områder, der nu bliver fritaget, hvis ændringsforslage-

ne bliver vedtaget, skal beskyttes på anden måde. Det står der også i betænkningen at ministeren har udtalt. Men, hr. Dræbye, hvordan skal det ske? Vi har ikke fået nogen klaring – der står nogle pæne ord om, at amternes arbejde skal fortsætte – men vi har intet konkret fået på dette område.

Jeg tror, den radikale ordfører kender ikke mindst de små vandhullers betydning for faunaen. Vi har for nogle år siden her i landet fredet padder, bl.a. fordi de er alvorligt truet, og netop disse små vandhuller er af ekstremt vigtig betydning for faunaen, ikke mindst for padderne, og vi ved også, at problemet er, at de forsvinder i stort tal, hvis der ikke gøres noget.

Jeg sidder tilbage med en fornemmelse af, at vi ikke har fået svar på, hvorfor det radikale venstre har valgt kompromiset. Jeg har en fornemmelse af, at man i denne sag ligesom har foretrukket de ti duer på taget fremfor den ene, man havde i hånden ved det flertal, der var manifesteret. Jeg må sige til hr. Dræbye, at der er det problem ved duer på taget, at de flyver deres vej, uden at man får sikret noget. De flyver, og de små vandhuller vil forsvinde i stort tal. De kunne være sikret ved det lovforslag, vi har til behandling i dag.

Dræbye (RV):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi ikke fik skudt alle ti duer, men vi fik skudt de seks eller de syv, og det er et sådant måltid, at vi bestemt kan være tilfreds med det og kan gå ud at forsvare det, og det vil vi gøre.

Vi mener, at vi har handlet overordentlig seriøst, og det forstod jeg at fru Dorte Bennedsen også var enig med os i at vi havde. Men man kan måske til gengæld – og det er ikke noget personligt rettet mod fru Dorte Bennedsen – stille sig selv det spørgsmål, om socialdemokratiet er seriøst, når man stiller ændringsforslag, som man for et år siden, da lovforslaget var til første behandling, erklærede var helt overflødige. For et år siden afviste en socialdemokratisk miljøminister forslaget ved første behandling med en henvisning til Møllmannudvalget, som drejer sig om bygningsfredning, og for et par måneder siden afsluttede vi et lovgivningsarbejde, uden at der så meget som har været stillet ét eneste spørgsmål vedrørende naturfrednings-